

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

MEDITATIE

Een grote troost

'...en ziet, Ik ben met ulieden al de dagen, tot de voldeinding der wereld. Amen.'

Mattheüs 28:20

Het laatste vers van de evangelist Mattheüs. Een waardige afsluiting van alles wat hij in zijn evangelie heeft beschreven. Uit het evangelie van Mattheüs zijn de discipelen ongeveer wel te kennen. Zij vertegenwoordigen de kerk. Geroepen door de Heere Jezus uit Galilea hebben ze alles verlaten en zijn Hem gevolgd. Op dit moment treden belangrijke veranderingen in hun leven. De toekomst zal wat anders worden dan het verleden. Hun Heiland en Meester gaat van hen heen. Dat moet toch voor de discipelen wel een zeer voornaam keerpunt zijn geweest. Een dieptepunt ook!

Want wat blijft er van hen over als Christus hen straks achterlaat? Zij zijn al eens meer even alleen geweest en wat kwam er toen van? Verschrikt zijn ze toen uiteengevlucht, de een in de zonde, de ander in het ongeloof. Het was toen niet best met hen gesteld. Nu zullen ze weer alleen achterblijven en dan, in zeker opzicht, voor goed. Met een geweldige opdracht en taak: Uitgaan in de gehele wereld, spreken van hun Koning, getuigen zijn van Zijn heerlijkheid. Daar is moed, véél moed voor nodig.

Is dat wel haalbaar? Neen, menselijk is dat absoluut onmogelijk. Daar staan ze tegenover de vijandige macht van het sanhedrin, waarmee ze te maken zullen krijgen. Daar ligt om hen heen die grote wereld, waarin voor alles plaats is, maar zeker niet voor de ere Gods.

Ruim tien mensen. Hoe moeten zij ooit de wereld overtuigen van wat zij gezien hebben?

Is dit niet altijd het beeld van de Kerk van Christus? Midden in de wereld met een opdracht die onmogelijk schijnt? Zeker, de Kerk is intussen wel uitgegroeid. De Kerk werd een macht

op de aarde. Thans echter worden de gelederen gedund. Velen vallen af. Ieder kan zien in onze tijd dat de tegenkrachten sterker worden.

Godeloosheid en bruut geweld. Satansmacht en antichristelijke voorlopers, we kunnen er genoeg van horen en lezen. Zal de Kerk niet platgedrukt worden temidden van zovele reuzen? Deze maken zich thans meester van het toneel.

Is dit soms in uw kleine leven niet een sprekend beeld? Wat zal er van het geloof overblijven? De macht der zonde is zo sterk. De satan begeert u te ziften als de tarwe. De wereld zuigt u mee ... Mattheüs heeft in zijn evangelie meer laten zien. We treffen daarin ook aan de macht van Hem, Die dit woord spreekt, Christus Jezus! Hij is van de hemel neergedaald om Zijn opdracht te vervullen, namelijk de algehele overwinning van het rijk der duisternis. Hij heeft Zijn opdracht uitgevoerd in volkomen gehoorzaamheid. Dood en zonde, hel en zondemacht werden door Hem bestreden. In Zijn leven heeft Hij getoond dat de zaak van deze Galileërs Hem ter harte ging. Voor hen offerde Hij goed en bloed. Hij heeft Zijn leven voor hen gesteld. Hij heeft hen opgevoerd uit duisternis en verlating. Hij schonk hun de rijkste troost. Zal Hij hen dan nu aan hun lot overlaten? Kan Hij, Die de Zijnen liefheeft tot het einde, nu afstand doen van Zijn onderdanen, hoe ellendig ook? Dat is onmogelijk! Vanuit de hemel blijft Hij bij hen, houdt hen vast, is Hij eeuwig de Getrouwe. Ja, al de dagen!

Noem dan de verschillende dagen maar op: donkere dagen, dagen van nederlaag, van misnoedigheid, van ongeloof, van droefheid ... Hij blijft altijd bij hen.

Kunt u, die iets van Zijn heerlijkheid leerde, dat geloven? Het wordt menigmaal in uw ziel bestreden. U ziet er vaak niets van. Toch, vanuit

Zijn trouw in het verleden betoond, zal Hij niet toelaten dat uw voet wankelt. Kennen wij Hem zo? Nee? Dan staat er voor ons iets anders: dan is Hij tegen ons! Laat heel de wereld dan aan uw kant staan. Het baat niets! De Kerk, de gemeente, Gods kind mag getroost zijn als dit wordt geloofd. Wat er ook verandere, Hij blijft eeuwig de Getrouwe. Amen.

P. Roos

VAN DE REDACTIE

Inhoud

In deze aflevering van ons blad hebben we in verband met hemelvaartsdag een meditatie over Mattheüs 28:20 geplaatst van ds. P. Roos met als opschrift "Een grote troost." Ds. M.C. Tanis schrijft een artikel met als opschrift "Hoe staat men in de dienst van de Heere?" Ds. K. Hoefnagel gaat in op een vraag aangaande de antichrist. Ds. P. van Zonneveld schrijft een brief aan ouders. Ds. J.M.J. Kieviet schrijft een derde artikel over het huisbezoek. De samenvattingen van het gesprokene door ds. A.A. Egas en ds. M. Vlietstra op de Ontmoetingsdag van 'Bewaar het Pand' treft u aan in dit nummer van ons blad. Er is een verslag opgenomen van het LCJ - Jeugdappèl -16 rond het thema 'Apart.' Ook zijn twee persberichten opgenomen.

Jubileum koningin Beatrix

Het zal D.V. 30 april 2005 vijftig jaar geleden zijn dat onze koningin werd ingehuldigd. Toen klonken de woorden in de Nieuwe kerk in Amsterdam; "Zo waarlijk helpe mij God almachtig." Tevens sprak zij uit haar

regering te willen uitoefenen met het gebed "Mijn Schild ende Betrouwen, zijt Gij, o God mijn Heer." Er zijn blijde en droeve dagen geweest. Prins Claus, die veel voor onze vorstin heeft mogen betekenen werd van haar zijde weggenomen en ook haar ouders gingen de weg van alle vlees. Moge de Heere onze koningin sterken bij het op nauwgezette en deskundige wijze vervullen van haar zware taak. We willen onze vorstin van harte gelukwensen met haar regeringsjubileum en hopen dat het haar gegeven mag worden nog vele jaren te regeren met Gods Woord als Lamp voor haar voet en als Licht op haar pad.

Hemelvaartsdag

Deze dag ligt nu we dit schrijven voor ons. Jezus Christus is ten hemel gegaan en heeft alle macht ontvangen in hemel en op aarde. Wat er ook gebeurt: Hij regeert. Door Zijn Hand

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk. Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren en Ds. J.M.J. Kieviet

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Kopij voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar:

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, tel. 0527-688978

ADMINISTRATIE:

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk.

Telefoon: 0184-669116.

Fax: 084-2220131.

Email: pand@solcon.nl

Girorek. 70.43.50 t.n.v. Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs € 7,- per jaar.

Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 6 dollar per jaar. Advertenties € 0,35 per mm met een kolombreedte van 6 cm.

Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

Dit tijdschrift wordt ten behoeve van iedereen die niet op de gebruikelijke manier kan lezen uitgegeven op groot-letter of via de Electronische Postbus. Informatie en opgave: CBB, Christelijk Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

zal het welbehagen des HEEREN gelukkig voortgaan. Dat geeft hoop ook voor onze tijd. De Heere gaat door met Zijn Kerkvergaderend werk totdat de laatste zal zijn toegebracht. Grote zondaren, die niets anders hebben dan zonde en schuld en geen penning hebben om ook maar iets van die schuld te betalen, mogen door genade zicht krijgen op het werk van de verhoogde Middelaar, Die, wijzende op Zijn volbracht Borgwerk, bidt: 'Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt.' Wat ligt daar een rijke troost in. Mag u het aanbidden en bewonderen?

Bevrijdingsdag

Dit jaar mag herdacht worden hoe Nederland 60 jaar geleden werd bevrijd. Wanneer we bedenken wat we als land en volk met die vrijheid gedaan hebben, moet schaamte onze aangezichten bedekken en is er reden tot verootmoediging en schuldbeleving voor de Heere. Wie in een bevrijd land nog op de brede weg wandelt, is een slaaf van de satan. Wie op de smalle weg is overgebracht is in beginsel werkelijk vrij om te handelen

naar Gods geboden. Gebondenheid aan Gods geboden is de ware vrijheid. In ongehoorzaamheid aan Gods geboden leven is de ergste slavernij. Beseffen we dat?

Verschijsning volgende nr.

Het volgende nummer van ons blad zal D.V. donderdag 12 mei verschijnen, dus over twee weken. Kopij graag binnen woensdag 4 mei, dit in verband met hemelvaartsdag. Bij voorbaat hartelijk dank voor uw medewerking.

AvH

VAN DE ADMINISTRATIE

In de afgelopen periode hebben reeds een groot aantal abonnees hun abonnementsgeld betaald.

Met deze betalingen kwam tegelijkertijd een stroom giften mee van in totaal euro 7.745,-. Wij vertrouwen erop dat de rest van de abonnees ook aan hun verplichting zullen voldoen. Hartelijk dank voor alle ontvangen giften! Met vriendelijke groeten,

P.J. Boers

HOE STAAT MEN IN DE DIENST VAN DE HEERE?

Wanneer het gaat over de dienst van de Heere, dan moet vanzelf gedacht worden aan de ambten en de functionering daarvan. Die dienst op zich is een grote, rijke gave van de Heere. Daarin schittert de bewogenheid, de ontferming, de getrouwheid van de Heere. Die dienst nu is uitgedacht door de Heere en functioneert onder mensen door mensen. Mensen door de Heere geroepen en aangesteld. In de kerk, in de gemeenten wordt dit gezien. Op de zondagen en door de weeks. Elke ambtsdrager heeft een eigen plaats en naar de inhoud van zijn ambt moet hij dienen. In dat dienen moet iets blijken van de grote Ambtsdrager Jezus Christus. Met nadruk heeft Hij gezegd, Ik ben niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen. En Ik sta in het midden van u als één die dient. Welk een plicht, welk een roeping heeft een ambtsdrager. Dit grijpt niet aan, wanneer genade ontbreekt en de levende verbintenis met de Heere ontbreekt. Zelfonderzoek en beproeving mogen de ambtsdrager niet vreemd zijn, want hij kan in de dienst staan, geroe-

pen en verkozen, maar zonder geestelijk leven. Wat van gemeenteleden gezegd wordt, denk aan wat we lezen in Openbaringen kan ook ambtsdragers gelden. Onder het Oude Verbond waren gezalfden, maar zonder genade. Geroepen en bekwaamd, maar geen verbintenis aan de Heere. Als genade gaat werken, dan is de vrees voor zelfbedrog, of zelfinbeelding soms sterk aanwezig. De toetsing aan de beschreven levenskenmerken in het Woord en wat men in de kerkgeschiedenis aantreft, leidt tot het gebed: Heere, ken ik Uw heilige Geest in mijn leven want ik ben betrokken bij Uw dienst. Sta ik in Uw dienst? Kent U mij? Wat in het formulier staat en gelezen is tijdens de bevestiging behoort niet tot het verleden. Daarin staan de eisen van de Heere. Een voorbeeld in handel en wandel. Kennend de verborgenheden des geloofs. Levend bij de wetenschap dat zielen voor de eeuwigheid aan de zorg zijn toevertrouwd. Die moeten geleerd, geleid, vermaand, en vertroost worden. Daar komt bij het werk in en voor de gemeente hoe

goed het ook mag zijn, leidt niet tot de eeuwige zaligheid. Men kan anderen zien ingaan en zelf buiten gesloten. Dit doet huiveren. Van Paulus lezen we hoe bevreesd hij was. Het bracht hem voor het aangezicht van de Heere. De heilige roeping van de Heere kwam hem steeds voor de aandacht. Men kan anderen het evangelie gepredikt hebben en zelf verwerpelijk, dat is afgewezen worden. Vandaar dat het denken aan zichzelf een ambtsdrager niet vreemd mag zijn. Bij een schrijver las ik het een en ander waaraan gedacht dient te worden. In zijn boekje schrijft hij bezinnende woorden bijzonder voor predikanten. Ten eerste mag de zelfbetrokkenheid bij de prediking niet ontbreken. Een predikant moet leven in de prediking. Scherp zegt hij: levenloze mensen maken levenloze preken en die levenloze preken doden. Alles hangt af van de geestelijke ontwikkeling van de predikant. En verder lezen we: bij de joden stonden op de gouden gebedsriem van de hogepriester in edelstenen de woorden: 'Heilig voor God'. Zo moet elke prediker voor Christus door dezelfde heilige spreuk gevormd worden en beziel. De predikant moet de krachtigste preken voor zichzelf houden. Zijn eigen vorming is het moeilijkste, maar het moet het meest delicate, het meest omslachtige en grondigste werk zijn. God de Heere heeft mannen nodig die groot zijn in geloof, groot in liefde, groot in trouw, groot in heiligheid, bekleed met nederigheid en zachtmoedigheid. Oprecht, vastberaden, krijgshaftig en vroom. Wie dit beseft en daarbij leeft, leeft bij het gebed tot de Heere. Het gebed moet ook zijn het machtigste wapen van de predikant. Door gebedszegen wordt de predikant gevormd, gesterkt en geleid in al zijn werk. Het 'zonder Mij kunt gij niets doen', staat gegrift in het hart van Gods dienstknecht. De genade van de Heere is vruchtbaar voor het persoonlijk en ambtelijk leven. Laat het gebed, in de binnenkamer en op de kansel geen beroepsmatige handeling of een routine onderdeel van de dienst zijn. Voor de kansel in onze moderne tijd is het gebed niet de geweldige kracht die het was in het leven van Paulus en in het werk van Paulus. De predikant die zich niet bewust is van de macht van het gebed in zijn eigen leven en werk staat heel zwak en is machteloos om Gods zaak in deze wereld te projecteren. Wat houdt het veel in om dienst-

knecht van de Heere te zijn. Welk een verantwoordelijkheid heeft men en eenmaal moet men rekenschap afleggen van wat men gedaan heeft en hoe men het gedaan heeft. In mijn tijd behoorde tot de studentenliederen het volgende: Wie is tot deze last bekwaam! Om in Zijn Heil'ge Naam, aan God gewijd, Zijn Woord vol majesteit; Zijn vloek, Zijn zegeningen de mensen aan te dringen! Wie is bereid! Ontbied ons Heer' aan 't hemelhof. Doe Gij ons buigen in het

stof. Door Woord en Geest Uw stem verstaan, laat ons bij U ter schole gaan. Doe 't ons verstaan ja elken stond: onrein is onze mond. Verzoen o Heer', Uw grote Naam ter eer, met 't vuur van Uw altaren! Span onze zielensnaren op toon o Heer'!

Wie zich geroepen weet door de Heere is de inhoud van dit lied niet onbekend. Het blijft, ook na vele dienstjaren.

M.C. Tanis

VRAGEN ROND HET HUISBEZOEK (3)

Hoe om te gaan met degenen bij wie je huisbezoek brengt? Hoe onderscheiden en eerlijk met hen te spreken? Hoe ambtelijke leiding aan hen te geven? — Dat zijn de vragen die ik enige tijd geleden ontving en die aanleiding tot deze kleine serie artikelen over het huisbezoek zijn.

in het verlengde van de prediking

De vorige keer schreef ik iets over de bijbelse achtergrond van het pastorale bezoek. Ik verwees daarbij naar wat de apostel Paulus met de ouderlingen van Efeze besprak. Hij getuigde dat hij in zijn bediening aldaar niets had achtergehouden dat niet verkondigd en geleerd moest worden "... in het openbaar en bij de huizen..." Met Matthew Henry hebben we geconstateerd dat er een nauw verband is tussen prediking en pastoraat. Het is geen ander Woord dat 's zondags vanaf de kansel en dat door de week in de huizen klinkt.

Zo kom ik in dit derde artikel bij de inhoud van het huisbezoek. Dan behoeft ik maar aan te sluiten bij wat we tot nu toe zagen. Het huisbezoek ligt in het directe verlengde van de prediking. Met name ten tijde van de Reformatie is er voor dit belang grote aandacht geweest. Ons huisbezoekdoen heeft daar ook zijn kerkhistorische wortels.

De reformatoren waren gegrepen door de kracht van het Woord van God. Ze waren stuk voor stuk bewogen en vurige predikers die zich realiseerden dat het de Heere behaagt door de dienst van de prediking zalig te maken die geloven en zo Zijn gemeente te vergaderen en te onderhouden. Daarom werd er zoveel gepreekt in die tijd – in Wittenberg, in Zürich, in Bazel, in Genève, in Straatsburg en in al die steden. Dagelijks

werd het Woord van God vanaf de kansel verkondigd. Maar dezelfde reformatoren en hun helpers waren er ook van doordrongen dat de lijnen van de prediking moesten worden doorgetrokken tot in de huizen en tot in de harten. De taak van de dienaren van het Woord was niet alleen om het Woord vanaf de kansel te prediken, maar ook om met datzelfde Woord de mensen op te zoeken en dat heilzame Woord heel persoonlijk aan hun harten te leggen. Bekend is dat Luther het pastoraat beschouwde als niets anders dan als bediening van het Woord van God. En Bucer, de reformator van Straatsburg, die een boekje schreef over de ware zielzorg, omschrijft het pastoraat als volgt: de schapen te geven door middel van de ambtsdragers wat Christus Zelf door Zijn Woord hun geeft.

Van Calvijn is bekend dat hij in Genève ook daadwerkelijk de gemeente zo heeft ingericht dat er een intensieve pastorale bearbeiding mogelijk werd. Van hem citeer ik nu een woord dat we vinden in zijn verklaring van Handelingen 20: 20: *"Want Christus heeft Zijn dienaren niet volgens deze wet ingesteld, dat zij alleen de gemeente in het algemeen moeten onderrichten vanaf het publieke preekgestoelte, maar dat zij veel voor de afzonderlijke schapen zorg moeten dragen, om de dwalenden en dolenden tot de schaapskooi terug te brengen, de verbrokenen en verbrijzelden te vertroosten, de kranken te genezen en de twijfelmoedigen en zwakken te versterken. Want menigmaal zal de algemene voorstelling der waarheid hen doen verkoelen, indien zij niet aangedrongen wordt door persoonlijke onderrichtingen. Daarom is allerm minst te verontschuldigen de nalatigheid van degenen, die nadat zij de prediking*

gehouden hebben, voor de overige tijd rustig luieren, omdat zij menen hun plicht gedaan te hebben."

Het zal duidelijk zijn: beide staan in de dienst van het Woord van God – de openbare prediking en de persoonlijke ambtelijke zielzorg. Nu zouden we kunnen denken, als we op deze woorden van Calvijn afgaan, dat het uitsluitend de taak van de dienaar van het Woord zou zijn om huisbezoek af te leggen. Zo is het niet. Het is juist Calvijn geweest die vanuit het spreken van het Nieuwe Testament de taak van de ouderling heeft herontdekt. Hij heeft de gereformeerde kerk ingericht rond het ambt van de ouderling. Calvijn heeft, zo heeft eens de Utrechtse hoogleraar A.A. van Ruler gezegd, met de pion van de ouderling Rome schaakmat heeft gezet. Daar zit wel wat in. Hoe het zij: samen met de dienaar van het Woord vormen de ouderlingen de regering van de plaatselijke kerk en samen hebben ze de verantwoordelijkheid voor de zorg van de kudde. Niet het minst ook door de zorg van het huisbezoek.

een dubbele boodschap

Het is dus helemaal in deze lijn dat zowel de dominees als de ouderlingen de schapen van de kudde thuis opzoeken. En het is ook in deze lijn wanneer onder ons de ouderlingen geregeld op huisbezoek gaan. Wat is dan hun boodschap? We hebben al gezien: geen andere boodschap dan die op de zondag vanaf de kansel klinkt. Pastoraat is ten diepste niet anders dan dezelfde prediking van het Woord. Maar dan in de persoonlijke ontmoeting van de herders met hun schapen. Met hen die door de Heere aan hun zorgen zijn toevertrouwd.

Ik geef een enkel bijbels voorbeeld. In Handelingen 10 is het de apostel Petrus die door de Heere geleid wordt naar het huis van Cornelius in Caesarea. Cornelius, hij is een heiden. Maar hij is onder het beslag gekomen van de dienst van de God van Israël. Hij komt er niet meer los van. Hij weet het zeker: Israëls God is de ware God. Met het volk van de Heere voelt hij een band. *"Doende veel aalmoezen aan het volk"*, zo lezen we. Welnu, bij deze Cornelius wordt Petrus ontboden. Als de apostel arriveert zit er al een aantal mensen uit Cornelius' familie en bekenden in spanning op hem te wachten. En dan doet Petrus

zijn mond open en gaat Hij daar in die huiselijke kring het Woord van God brengen.

Vanuit datgene dat we in Handelingen 10 lezen, kunnen ongetwijfeld lijnen getrokken worden naar de prediking. De woorden die Petrus in dat verband spreekt, zijn leerzaam en kunnen worden toegepast op de bediening van het Woord van God. Maar met even veel recht kunnen we er een lijn in zien naar het pastoraat, zeg maar: het huisbezoek. Weliswaar was Cornelius geen doorsnee 'pastorant', geen gemiddeld gemeentelid. Hij maakte zelfs in het geheel nog geen deel uit van de christelijke gemeente. Maar toch lijkt me dat wat daar in het huis van Cornelius door de apostel gezegd is van veel belang voor de manier van het huisbezoek.

Wat blijkt? Vooral dit: dat Petrus eerlijk met Cornelius en de zijnen omgaat. Het zijn eigenlijk twee dingen die de apostel deze heilbegerige heiden voorhoudt. Allereerst horen we hem dit zeggen: *"Hij, Christus, heeft ons geboden den volke te prediken en te betuigen dat Hij is Degene Die van God verordend is tot een Rechter van levenden en doden!"* [10: 42]. Petrus bepaalt Cornelius in dit getuigende gesprek bij de laatste dingen. Bij wat gebeuren gaat als de Heere de aardse tijd zal gaan beëindigen en als Hij het gericht gaat spannen. Als alle mensen voor Zijn geduchte rechterstoel verschijnen moeten...

Petrus schroomt dus niet om zijn gehoor erbij te bepalen dat aan het eind van de geschiedenis het grote oordeel wacht. De rechterstoel van Christus. Het allesbeslissende gericht! Als de heilige God Zijn vierschaar spannen gaat. En rechtspreken gaat over alles wat in het leven van ieder gepasseerd is. Waar beslist zal worden over eeuwig wel of eeuwig wee. Over eeuwige zaligheid of eeuwige rampzaligheid! De apostel schroomt dus niet om Cornelius en de zijnen met die boodschap te confronteren! Let wel, de eerste keer dat deze mensen het evangelie kunnen horen. Uit de mond van één die is uitgezonden om de blijde boodschap van genade en zaligheid in Christus te verkondigen. En dan nu dit woord. En dat aan een man die gedurig op zijn knieën ligt. En die smeekt om genade en vrede. Deze boodschap: *"Christus is een Rechter van hemel en van aarde!*

Hij komt om de aarde te richten!" Zo spreekt Petrus met hen bij wie hij thuis ontboden is... Nu hij op huisbezoek is.

Nee, het is niet het enige. Want de apostel vervolgt: *"Van Hem geven getuigenis al de profeten, dat een iegelijk die in Hem gelooft, vergeving der zonden ontvangen zal door Zijn Naam"* [10: 43]. Hij spreekt niet alleen over Christus als Rechter, maar ook als Redder. Er is vergeving, vergeving door Hem van wie de profeten in het Oude Testament al gesproken hebben. Vergeving! Dat is even een weldaad! Dat is vrijspraak van schuld en straf. Dat is kwijtschelding van wat ik misdreef. Dat is uitwissing van wat er in Gods boek was opgetekend. Dat is wegwerping van het pak der zonden. Dat is schenking en toerekening van de gerechtigheid van een Ander! Dat is uitzicht op het eeuwig, zalig leven!

Vergeving, hoe is dat mogelijk? Zonde is toch opstand tegen de Heere?! En die opstand is toch overtreding van Gods Wet?! En wie Gods Wet overtreedt, die wordt toch veroordeeld?! En die veroordeling, dat is toch de dood, de eeuwige dood?! Hoe kan er nu vergeving zijn?

Petrus wijst tijdens zijn pastorale bezoek op de grond van de vergeving: *"... door Zijn Naam!"* Dat is: door de Naam van Christus. De grond van de vergeving der zonden is in Hem. Hij die geen zonde gekend heeft, die ook nooit enige zonde gedaan heeft, die rechtvaardig voor God geweest en gebleven is. Hij is tot zonde gemaakt. Opdat goddelozen vergeving van zonden zouden ontvangen. Verzoening door voldoening! Dat is de grond van de vergeving.

En hoe zal dat nu uw deel zijn, Cornelius? Hoe zullen uw zonden vergeven worden? Op die vraag geeft Petrus ook een antwoord: *"een iegelijk die in Hem gelooft! Diens zonden zullen vergeven worden!"* Zo wijst Petrus in dit 'huisbezoek' de weg. De enige weg tot behoud. Want wie in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven. Maar wie de Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien. De toorn van God blijft op hem!

Het was een eerlijk en evenwichtig huisbezoek, daar in Caesarea.

J.M.J. Kieviet

VRAGENRUBRIEK

Vervolg Vragenrubriek over de Antichrist

De vorige keer hebben we al iets geschreven over de antichrist. Graag gaan we nog wat verder op de vraag in. Voorzichtigheid blijft geboden. Het is zaak in ons spreken over de antichrist dicht bij Gods Woord te blijven.

Uit het moeilijke boek Daniel kunnen we ook opmaken hoe de opkomst, de macht en de val van de antichrist zal zijn. Dat beschrijft hij in het tweede deel van zijn profetie. Zie Dan. 8:23 ev. Daniel ziet wereldrijken komen en gaan. Na de val van Griekenland (Alexander de Grote) werd het land Palestina deel van het Seleucidische rijk en onderging het jodendom griekse, wereldse invloeden. Jeruzalem ging in die tijd gebukt onder verdeeldheid en partijzucht. De beruchte en wrede heerser Antiochus Epifanes zag zijn kans schoon en voerde allerlei nieuwigheden in. Er kwam in Jeruzalem een sportschool, een gymnasium, waar men naakt sportte, tot weerzin van de joden; het morgen- en avondoffer werd van lieverlee verboden; het varkensvlees kwam verplicht op het menu te staan en de besnijdenis werd verboden. Op den duur werd de tempel dichtgespijkerd en werden zij die vasthielden aan het oude geloof vervolgd. Antiochus stelde inspecteurs aan, die letten op de naleving van de nieuwe normen en waarden.

Tijdens een veldtocht stierf Antiochus, onverwachts, aan een hartstilstand. Zijn dagen braken abrupt af, werden verkort, afgesneden. Voor Jeruzalem betekende dit een verlossing.

Dan. 8 zegt: Aan het einde der heerschappij der grieken, als de afvallige joden de maat vol gemaakt zullen hebben, zal er een koning opstaan, bars en sluw; zijn kracht zal groot zijn, maar hij heerst door sluwheid, met een slimme strategie. Deze profetie werd duidelijk vervuld. In de tijd en gevolgen van het optreden van de genoemde Antiochus zien we een duidelijk beeld van de antichrist.

De antichrist wacht zijn tijd af. Als de verwereldlijking toeneemt, en de verdeeldheid binnen de kerk het grootst is, als vele kerkmensen in slaap geval-

len zullen zijn vanwege het materieel zo goede leven, dan, dan slaat de antichrist toe en zal een haastig verderf over kerk en wereld komen.

Kunnen we geen duidelijke lijnen trekken naar de dag van vandaag? Beperken we ons tot ons eigen land. Kerken worden gesloopt, de kerkverlating neemt toe, de wereld is de kerk binnengedrongen, de verdeeldheid stijgt ten top, de geboden des Heeren worden massaal overtreden en nieuwe normen en waarden worden hoog in het vaandel gedragen, zoals het zelfbeschikkingsrecht van de mens, vrijheid van meningsuiting, al overschrijdt dat de fatsoensnormen, de legalisatie van abortus en euthanasie, het gelijkheidsbeginsel, de propaganda van het homohuwelijk, de toeneemende sexindustrie. Geweld en verdeeldheid nemen toe. De zonde moet getolereerd worden, de heilige God mag met een ezel worden vergeleken. Enzovoort.

En wat is er binnen de kerken niet gaande? De kerk heeft de deur opengezet voor de vele uitvindingen van de duivel. De leugenleer wordt getolereerd, de verdorvenheid van de mens verzwegen, de noodzaak van wedergeboorte en bekering ontkend. De antichrist kan als een oprichter van een nieuw systeem, de uitvinder van een nieuwe wereldorde gezien worden. Maar dan wel als een verwoester van alles wat naar Gods Woord is tegelijkertijd. Met andere woorden: hij bouwt zijn rijk op de puinhopen, die hij eerst aanricht.

Maar hij vergeet dat Gods kerk fundamenten heeft. De poorten der hel zullen Gods gemeente nooit overweldigen. Waarom niet? Omdat de kerk zo sterk is in zichzelf? Neen, omdat Christus de anti-satan, de anti-duivel is, de grote Tegenstander van de verderfelijke leugenaar.

Zijn macht is zo groot, dat Hij de antichrist zal verslaan als hij op het top punt van zijn macht is gekomen! Als Sion vreest dat het nooit meer goed zal komen, moet niet vergeten worden wat Christus heeft gezegd: als deze dingen geschieden, hef dan uw hoofden omhoog en weet dat uw verlossing nabij is!

Hoe nodig is het dat we van koning veranderen en dat de dienst aan de

vorst der duisternis wordt opgezegd. Dan krijgen we satan ook als onze tegenstander. Maar Christus wordt onze Koning en Beschermmer. Hij bewaart Zijn Kerk, ook in de hete ure der verdrukking. Hij zal hen nimmer om doen komen, in dure tijd of hongersnood.

Paulus spreekt in 2 Thess. 2 duidelijk over de antichrist. Lees dit hoofdstuk voor uzelf maar na. Daar schrijft de apostel, dat men niet haastig bewegen, ontroerd en verschrikt moest zijn in het denken, door een profetie, een woord of brief, alsof de dag der wederkomst al zeer nabij zou zijn. Vers 3: dat niemand u misleide, op wat voor manier dan ook, want de wederkomst is er niet, voordat eerst de mens der zonde tot openbaring komt, de zoon des verderfs, de dag van de grote afval! Die afval dan veroorzaakt door de antichrist, hier voorgesteld als zoon des verderfs, zoals Judas! Uit onze eigen gelederen komt hij voort; hij laat zich door de duivel misbruiken. Vers 4: Hij stelt zich tegen, hij verzet zich boven God en het goddelijke, de instellingen van God. Hij zal in de tempel Gods zitten. Figuurlijk: Hij zal zich goddelijke eer aanmatigen. De duivel heeft altijd al als God willen zijn. Dat werd zijn val en wordt zijn val! Daar waar de Heere werkt, daar werkt hij, verwoestend! Verzen 6 en 7 spreken van de zogenaamde weerhouder. De weerhouder is degene door wie de antichrist zich nog niet ten volle kan openbaren. Er zijn verschillende opvattingen over wie de weerhouder is: men denkt bijvoorbeeld aan de staat, die met zijn wetten en regels de normloosheid van de antichrist nog tegengaat, bewust of onbewust. Een tweede denkt aan de verkondiging van het evangelie met zijn zegenrijke invloed, de inwerking van Gods Woord op de samenleving. Misschien zijn het Gods heirscharen wel onder leiding van de aartsengel Michaël, die de geestelijke boosheden in de lucht nog in toom houden. Als de weerhouder door God, Die het gans heelal regeert, dan weggenomen wordt, en de antichrist zich kan opdringen, is er natuurlijk sprake van een Godsoordeel. De duivel wordt losgelaten. Wat de wereld hebben wil, zal zij krijgen. En dat houdt wezenlijk in: de dood. Maar vers 8 zegt dat de antichrist zal verdoemd worden door de Geest Zijnsmonds, door het oordelend spreken van de Heere. Hij, die in krachten en

tekenen en wonderen zich tegen God verhief, zal zeker vergaan. Letten we ook op vers 10. De duivel is de grote verleider, maar wie zich laat verleiden, valt ook onder het oordeel. Het is een vrijwillige keus, die niet ongestraft kan blijven. Vers 11: als de leugen-geest geloofd wordt, zien we daarin Gods rechtvaardig oordeel. Want het geloven van de leugen heeft men toch zelf verkozen boven de liefde der waarheid? Zie vers 10. De liefde der waarheid niet aannemen, betekent: Men heeft de waarheid (Christus Zelf als de Waarheid), welke hen in liefde was aangeboden in de prediking, niet aangenomen. Een mens heeft gekozen en kiest! Vers 12 onderstreept dit nog.

Maar graag eindig ik zoals de vorige keer, namelijk dat we in het heden der genade toch zouden vluchten tot de

God aller genade! We zijn zwak en laten ons krachtens onze dwaasheid gemakkelijk verleiden. Van nature leeft de antichrist in mijn hart! Dat ontdekte Paulus, toen de Heere tot hem sprak: Ik ben Jezus, Dien gij vervolgt! Bij alle discussie over de antichrist, met name over de vraag wie we onder de antichrist hebben te verstaan, Rome, de Islam, zouden we vergeten dat we zelf van nature anti Christus en anti God zijn. Dat we dat maar mochten ontdekken. Dan wordt het ons tot schuld en krijgen we Gods genade nodig. En dat is het grote: voor de duivel zelf is er geen genade (hij begeert het trouwens niet), maar voor een mens die hem toeviel en nu voor de Heere mag vallen, wel! Om Christus'wil!

K. Hoefnagel

een zondaar verdoemen en hij dat vonnis krijgt te aanvaarden. Daar wordt die vraag geboren: "Wat moet ik doen om zalig te worden." Och geliefden, laat toch die werkelijkheid van Romeinen 3, dat alle mensen verdoemelijk zijn voor God, en dat God de schuldige geenszins onschuldig kan houden, u vanmiddag nu eens verschrikken, wakker schudden uit uw godsdienstige doodslaap. Paulus en Silas belanden in de gevangenis vanwege het getuigenis van Jezus Christus. Verschrikkelijke plaatsen in die tijd. Afschuwelijke donkere hollen, vol van ongedierte en vuiligheid. Daar worden ze heengebracht, en wel in de meest beveiligde plaats, 'in het binnenste van de kerker' en vervolgens worden ze met hun voeten in de stok gesloten. Zo was ontkomen onmogelijk. De stokbewaarder, hij kan gerust zijn. Hij heeft zijn werk goed gedaan. Eenvoudigweg gehoorzaamt hij aan de bevelen van zijn meesters. Medelijden met de gevangenen kent hij niet. Barmhartigheid is hem vreemd. Bekommering om de wonden van de gevangenen heeft hij niet, laat staan dat hij iets doet om hun leed te verzachten. Nee, één ding telt voor hem, en dat is zijn eigen belang. Geliefden en nu dat wonder. Nu moesten Paulus en Silas in de gevangenis geworpen worden, opdat deze stokbewaarder uit de gevangenis verlost zou worden. Ja, hier in deze vunzige kerker gaan wonderen gebeuren. Want, terwijl de stokbewaarder slaapt en de Heere Zijn apostelen vertroost en hen versterkt in het lijden en hen psalmen op de lippen legt, waardoor Hij vaderlijk hun lijden verzacht, begint plotseling de aarde te beven. God gaat werken om deze zondaar te gaan bekeren! Een geweldige schok van de aarde maakt de stokbewaarder wakker. Door die grote aardbeving, die de fundamenten van de kerker doet bewegen, rent hij naar beneden om te bezien wat er met de gevangenen gebeurd is. En dan ziet hij dat alle deuren geopend zijn. En hij kan niets anders vermoeden, dan dat alle gevangenen ontlucht zijn. En als hij dat bedenkt, raakt hij verlamd van schrik. Dat kost hem zijn leven. Zo was het in het Romeinse recht. Hij zou moeten boeten voor het ontsnappen van al die gevangenen met de dood. En in een daad van wanhoop neemt hij zijn zwaard en wil een einde maken aan zijn leven. Maar dan is het weer de hand des Heeren, die ingrijpt. Als het aan de stokbewaarder had

WAT IS HET DAT EEN MENS ZALIG MAAKT?

Door het geloof alleen!

"Wat moet ik doen om zalig te worden?" Mag ik eens eerlijk vragen: "Leeft die vraag in uw hart?". Beantwoordt die vraag nu eens voor het alwetend oog des Heeren, Hij Die weet wat er in het binnenste van uw ziel leeft. Is dat de roep vanuit het diepste van uw binnenste: "hoe word ik zalig?" Als u nu moet antwoorden: "Nee, als ik eerlijk moet antwoorden is dat niet de schreeuw die daar leeft in mijn hart." Hoe komt dat toch, terwijl u al zoveel jaren op komt onder het Woord, zich zondag aan zondag zet onder de getrouwe prediking van het Woord, ja dat u trouw de 'Bewaar het Panddagen' bezoekt en toch ten diepste nooit die wezenlijke vraag hebt leren stellen: 'Hoe word ik zalig'. Weet u hoe dat komt? Omdat u het Woord van God niet gelooft. U gelooft niet de grondwaarheden van de Schrift, hoewel u misschien wel belijdenis des geloofs hebt afgelegd. Maar toch hebt u nooit van harte geloofd het vonnis dat God in Zijn Woord over u uitsprekt. En wat is dat? Laten we dan eens Romeinen 3 opslaan. Daar schrijft de apostel Paulus "Wij hebben tevoren beschuldigd beiden Joden en Grieken, dat ze allen onder de zonde zijn." En dan vervolgt hij: "Er is niemand rechtvaardig, ook niet één. Er is niemand die verstandig is. Er is niemand die God zoekt. Allen zijn ze afgeweken.

Tezamen zijn ze onnut geworden. Er is niemand die goed doet, er is ook niet tot één toe!" Wat een vernietigend oordeel! Het is het oordeel van de heilige en alziende Heere over ieder mens op aarde: Niemand is er die God zoekt!, niemand die rechtvaardig is! "Niet één..." Dat is het oordeel Gods over u en jou en mij! Dat is het portret dat Gods Woord van ons allen schetst. Is dit niet een dringende reden om de Heere nu te voet te vallen? En Hem te bidden om genade? In ons tekstgedeelte treffen wij wel zo iemand aan. Het is de stokbewaarder. Bij hem is alle grond onder zijn voeten weggeslagen. Hij is op een punt gekomen, dat hem nog maar één ding wacht en dat is de dood. En het is vanuit die nood, dat hij roept "Lieve heren, wat moet ik doen om zalig te worden". Hij gelooft werkelijk dat er nog maar één ding wacht: een eeuwige ondergang. En geliefden, dat treffen we telkens aan, bij degenen, die deze vraag in hun leven leren stellen. Dat zijn mensen die van alles zijn afgesneden. Mag ik een aantal voorbeelden noemen uit de Heilige Schrift? De bloedvloeiende vrouw, de moordenaar aan het kruis, de verslagenen op het templein, een vervolgende Saulus. Geliefden, waar God zo verschijnt in Zijn heiligheid en majesteit, en de zondaar ziet wie hij voor God is, in zijn zonden en schuld, en dat deze rechtvaardige God niet anders kan, dan

gelegen was hij voor eeuwig omgekomen. Paulus, als een instrument in de hand des Heeren, roept met luide stem: "Doe uzelfven geen kwaad, want wij allen zijn hier."

En zo is het de lankmoedigheid en barmhartigheid Gods, die deze man bewaart voor zelfmoord. En als de man dat hoort, dan eist hij licht en met een fakkel in de hand treedt hij het binnenste van de kerker binnen en valt al bevend voor de voeten van de apostelen neer, "zeer bevende" zo staat er!

En in zijn nood roept hij tot hen: "Lieve heren, wat moet ik doen, opdat ik zalig worde?"

Als in een ogenblik brengt de Heere hem in gedachten de woorden van de bevrijde dienstmaagd, om wie zij hier nu in de gevangenis zijn, in herinnering, want had zij niet gezegd: "Deze mensen zijn dienstknechten des Allerhoogsten."

Maar dat niet alleen, hij ziet ook het werk van de Allerhoogste. Hier vinden wonderen plaats. Hij heeft niet alleen gevoeld de geweldige aardbeving, maar hij ziet ook het wonder van de geopende deuren. Want normaal zal door een aardbeving alles ontzet geraakt zijn, bekeld en verwoest. Maar niets van dat alles, het enige wat hij ziet is: Alle deuren zijn geopend. Van elke gevangenis ziet hij de deur openstaan. Onze kanttekenaren wijzen er op, als ze zeggen "het openen van de deuren was geschied door Gods kracht."

Maar nu ziet hij ook, bij het licht van de fakkel, dat de boeien van alle gevangenen los zijn. Dat kan niet door de aardbeving zijn gebeurd. Nee dat is een wonder van de levende God, van die Allerhoogste, waarvan Paulus en Silas dienstknechten zijn. Ja, dat ook niemand van de gevangenen is ontvlucht. En zo horen we hem roepen "Wat moet ik doen om zalig te worden".

En in die vraag beluisteren we niet alleen, dat hij gezien heeft dat hier een machtig werk des Allerhoogsten plaatsvindt, maar ook dat er bij die God, bij die Allerhoogste een weg der zaligheid is". Want heeft de dienstmaagd niet gezegd: die ons de weg der zaligheid verkondigen. Nu was er voor hem nog een weg ter ontkoming, een weg der zaligheid.

Maar hoe moest hij ontkomen. Hij voelde wel, dat zou hij nooit zelf kunnen, hij zou zich zelf niet van de vloek en de dood kunnen verlossen.

En vanuit die onmogelijkheid roept hij

tot de dienstknechten des Allerhoogsten: "Lieve heren, wat moet ik doen, opdat ik zalig worde."

Gij zijt verkondigers, gij zijt predikers van de weg der zaligheid, o wijs mij toch de weg der zaligheid. Het is niet de roep van een man, die denkt zelf nog wel wat te kunnen doen, die denkt zich zelf nog wel te kunnen redden. O, nee! In deze roep horen wij hem zeggen: Ach, lieve heren, wat moet ik toch beginnen, mijn toestand is hopeloos en uitzichtloos.

Gij zijt toch verkondigers van de weg der zaligheid, toon mij toch die weg ter ontkoming, die weg der verlossing, de weg der zaligheid.

En als die vraag klinkt, dan is daar geen ander antwoord te geven, in de ganse Heilige Schrift niet, maar daar is maar één antwoord en dat geven de apostelen, aangedreven door de Heilige Geest: "Geloof in de Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden, gij en uw huis."

Rechtstreeks en zonder omwegen wordt hij gewezen naar het hart van het evangelie, zoals onze Dordtse leerregels het later ook mogen verwoorden: "Voorts is de belofte van het evangelie, dat een iegelijk die in de gekruisigde Christus gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe, welke belofte aan alle volken en mensen, tot welke God naar Zijn welbehagen Zijn evangelie zendt, zonder onderscheid verkondigd en voorgesteld wordt, met bevel van bekering en geloof."

Met bevel. Zo klinkt het ook uit de mond van Paulus: Geloof in de Heere Jezus Christus. Later zal ook de apostel Johannes dit schrijven als hij zegt in 1Joh.3:23 "En dit is Zijn gebod, dat wij geloven in den Naam van Zijn Zoon Jezus Christus."

Paulus vermaant hem, ja hij beveelt de stokbewaarder: geloof in Hem, werp u in Zijn armen.

De Heere weet dat er van ons niets is te verwachten, wij kunnen niets toedoen tot onze zaligheid. Er is bij de stokbewaarder niet te vinden, dat hem aangenaam kan maken bij God. Paulus zegt het dan ook niet tot de stokbewaarder: Man, ga je eerst nu eens opknappen, ga je nu eens wat verbeteren, ga nu eens wat grove zonden laten, wordt eens ernstig.

O, nee. Dat alles zal God nooit kunnen behagen.

Nee, Paulus wijst de enige Weg tot behoud aan en dat is de Heere Jezus Christus. Heerlijk gaat hij hier die naam nu noemen. Geloof in de

Heere Jezus Christus. Die Naam boven alle naam. Dat is de Naam, de enigste Naam onder de hemel gegeven tot zaligheid. Jezus, Zijn Naam is Zaligmaker. Hij is gekomen om te zoeken dat verloren is. Hij is gekomen om verloren zondaren zalig te maken. Niets en niemand, o stokbewaarder, kan u zalig maken, dan deze Zaligmaker. Niemand kan dat gevoel van ellende, dood, rampzaligheid, verdoemenis, dat nu brandt in uw hart wegnemen, dan alleen Jezus.

Niemand kan voor u betalen, niemand kan die hemelhoge schuld van u wegnemen, niemand kan u redden van de hel, dan alleen Jezus.

Geliefden, en toen die Naam werd toegepast aan het hart van deze stokbewaarder, toen zonk hij weg in eeuwige verwondering. Daar zonk hij weg in verbijzeling des harten, bij het zien van de zoetheid, de dierbaarheid, de algenoegzaamheid en de bereidwilligheid van de Borg.

Het werd met hem, als met de koningin van Scheba. Toen zij zag de heerlijkheid en de wijsheid van Salomo en de opgang die hij gemaakt had naar des Heeren huis, zo was er geen geest meer in haar. Zo mocht hij door genade vallen in de armen van Christus. Mocht hij door het geloof Hem aannemen als zijn Borg en Zaligmaker. Mocht hij zich geheel en al in het vertrouwen over geven aan het beloftewoord: en gij zult zalig worden. Zo mocht hij geloven, dat is, Gods woord voor betrouwbaar houden. Ja God geloven als de Waarachtige.

Toen werd het in zijn hart met gouden letters gegraveerd "Hij is mijn Heere, Hij heeft mij gekocht met Zijn dierbaar bloed."

A.A. Egas.

"Want de mens gaat naar zijn eeuwig huis!"

Prediker 12:5b

Geliefde aanwezigen,

Wij zijn straks weer gekomen aan het einde van onze ontmoetingsdag van "Bewaar het Pand."

En dan gaan we weer "naar huis". Nietwaar? We hebben hier samen een goede dag gehad. En veel goede dingen gehoord. Er zijn rijke zaken naar voren gebracht. Vanuit het rijke Woord van God. Maar hoe goed het ook was: we zijn vanmorgen niet naar Werkendam gekomen, om hier te blijven. We gaan straks naar huis. Waar we dan ook mogen wonen: we gaan naar huis! We gaan daarheen, waar we thuis horen! We gaan naar huis! Het geldt ook nog in andere zin! En dan denk ik aan het woord van de Prediker in hoofdstuk 12:5: "want de mens gaat naar zijn eeuwig huis!"

Laten we eens even op elk van deze woorden de nadruk leggen.

De mens gaat naar zijn eeuwig huis! De mens, eens geschapen tot heerlijkheid als Gods beeldrager. Maar om der zonden wil gekomen onder het oordeel van de driefoudige dood. Geliefden: we zijn op weg naar dood en graf. Wij allen! Misschien nu nog gezond, vol plannen en verwachtingen: de onmisbare man, de zorgzame moeder, de veelbelovende zoon of dochter, het kind in de wieg, maar wij zijn allen geboren om straks te sterven. Sommigen worden al in de jeugd weggenomen. Anderen in de bloei van het leven. En als de ouderdom komt dan komen ook de gebreken. Het wordt in Prediker 12 in beeldende taal beschreven.

En dan, a.h.w. ter afsluiting: de rouwklagers zullen in de stad omgaan. Er wordt nog even (korter of langer) over de overledene gesproken: tenslotte is hij of zij vergeten. En wat is dit leven. De mens, van een vrouw geboren, is kort van dagen en zat van onrust. O zeker, de ene mens heeft het op aarde gemakkelijker dan de ander. Maar in de dood valt dat alles weg. Dan wordt er niet mee gerekend wie oud of jong, beroemd of onbekend is. Allen moeten gehoorzamen aan de koning der verschrikking. Het is de mens gezet om eenmaal te sterven en daarna het oordeel! En dat oordeel kan alleen maar vreeslijk zijn voor de mens, die sterft zoals hij

geboren is, dood door de zonden en misdaden, voor eigen rekening, met een onverzoende schuld. En dan: het oordeel van de Heilige God en van de verheerlijkte Christus, Die eens naar deze wereld kwam om te zoeken en zalig te maken, wat verloren was, Die Zijn bloed stortte aan het vloekhout, Zijn bloed dat toch reinigt van alle zonde. Hoor het Hem wenende zeggen: Jeruzalem, Jeruzalem, hoe menigmaal heb ik u bijeen willen vergaderen gelijk een hen haar kuikentjes....maar gij hebt niet gewild!

Gaat weg van Mij, gij, die in zondelust en zelfhandhaving Mijn bloed hebt vertrapt, en Mijn liefde miskend en beantwoord met vijandschap! De mens gaat naar zijn eeuwig huis.

Geliefden, zullen we met onze eeuwige bestemming rekenen?

Niet pas, wanneer ons sterfuur is aangebroken! O, laat het daar niet op aankomen. Het moet ons erom te doen zijn in dit leven, te leren rekenen met de noodzakelijkheid van de wedergeboorte en bekering. We moeten aan onszelf worden ontdekt en het goddelijk vloekvonnis als verdiend leren aanvaarden. God, de Heilige Geest moet ons komen overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel. En wanneer een zondaar, ziende in de spiegel van Gods wet, Zijn aangeboren aangezicht gaat zien, dan wordt er iets van verstaan hoe billijk en hoe vreselijk het verdiende oordeel zal zijn, hoe vreselijk het zal zijn te vallen in de handen van de levende God.

Maar ook, hoe onvergetelijk en wonderlijk rijk is dan de verrassing, wanneer voor zo iemand in zijn zielenood het heilgeheim der verlossing wordt ontsloten; als in de nacht van schuld-besef het licht der genade wordt geopenbaard in de Heere Jezus Christus, de volkomen Zaligmaker. Door dat licht wordt het volk des Heeren geleid tot kennis van de zaligheid, en in de schaduw des doods worden ze wedergeboren tot een levende hoop, tot een onverderfelijke, onverwelkelijk en onbevlekkelijke erfenis.

Naar de erfenis, ja! op weg naar de erfenis, die in de hemelen wordt bewaard, verworven door Christus, maar die hun straks uit eeuwige, vrije gunst in de schoot valt. Maar zover is het nog niet.

Want de mens gaat naar zijn eeuwig huis. Dat klinkt enigszins somber.

Ik ben gaande, wandelende, levende in een vreemd land, waar men mijn taal niet kent, en mijn levenshouding niet begrijpt, soms bespot.

Nietwaar, wat kunnen de mensen in een vreemd land ons verwonderd aanstaren, als ze ons een taal horen spreken, waarvan ze niets begrijpen.

Wel, Gods kinderen spreken de taal die op de school van de Heilige Geest wordt geleerd, en waarvan de kinderen der wereld, waarvan ook de schijngeelovigen in feite niets verstaan.. Het is de taal van de schuldbelijdenis, de taal van de droefheid naar God, van de honger en dorst naar gerechtigheid. De taal ook van de verwondering en van de aanbidding, wanneer het geloof in de dadelijkheid mag worden beoefend en er onbedongen geloofsovergave en geloofsrust mag zijn. Dikwijls klagen onder de last van de zonde, die God oenteert.

Klagen onder de aanvechtingen van satan. Maar wanneer Gods vertroosting in Christus de ziel verkwikken, dan wordt hun weeklacht en geschrei veranderd in een blijde rei.

O ja, Gods pelgrims gaan naar hun eeuwig huis, een woning in het Vaderhuis, waar Christus hun plaats bereidt. Ze zijn op weg, ze zijn gaande! Maar ze zijn er nog niet. De weg is smal, en ze moeten door de enge poort heen. De vijanden van buitenaf en van binnenuit zijn talrijk en listig. De strijd zwaar en de nederlagen vele! Maar Gods Aangezicht gaat met Zijn kinderen mee, en Hij schraagt op Zijn spoor hun wankelende gangen.

En de Goede Herder staat ervoor in dat al Zijn schapen en lammetjes, hoe bestreden ook, misschien tot op hun sterfbed, de Goede Herder staat er Borg voor dat ze allen aankomen, veilig en geborgen in de hemelse schaaпskooi.

We gaan eindigen.

De mens gaat naar zijn eeuwig huis.

*God, enkel Licht,
Voor Wiens gezicht,
Niets zuiver wordt bevonden
Ziet ons bevlekt,
Met schuld bedekt,
Misvormd door duizend zonden.*

*Der sterren pracht,
Is bij Hem nacht,
Hoe hel zij schitt'ren mogen
En wij belaaп
Met euveldaan,
Wat zijn wij in Zijn ogen?
Heer' waar dan heen?*

Ja, waarheen? De mens gaat naar zijn eeuwig huis! O, God geve, dat wij op weg mogen zijn door bekerende genade, naar het Vaderhuis! Nog slechts een weinig lijden, nog slechts een korte nacht: En dan thuis. Eeuwig Thuis! En dan zonder "lichaam des doods", zonder dat verdorven "zonde-bestaan".

Geen zonde meer, geen gevolgen der zonde meer, geen verdriet, geen gemis, geen schuldige tekorten meer. Ongestoord, zonder wisseling der tijden, zonder dorre, dodige toestanden, zonder door iets belemmerd te worden, eeuwig de Heere grootmaken. Eeuwig mens Gods zijn, tot alle werk volmaakt toegerust.

Ik eindig met enkele verzen uit een gedicht dat ik pas las (het was afgedrukt in het kerkblaadje van Vianen), een gedicht over een vreemdeling op aarde, maar "op weg naar huis!":

(Ledeboer)

*Ik ben een vreemdeling hier op aard,
Ik hijg naar Sions zalen.*

*De wereld is mij niet veel waard,
Hoe schoon ze in 't oog moog stralen.*

*'k Stap met mijn kruis,
Al zachtken zo naar huis;
De dag begint te dalen.*

*De wereld is een tranendal,
Zij ligt geheel in 't boze;
Het levenspad is eng en smal,
En niet bezaaid met rozen.
'k Stap met mijn kruis,
Al zachtken zo naar huis;
'k Heb het beste deel verkoren.*

*De wereld is in rep en roer,
Vol onrust, smart en zorgen.
Gelukkig hij, die in 't rumoer
Zich stil houdt en geborgen.
'k Stap met mijn kruis,
Al zachtken zo naar huis;
'k Hijg naar de jongste morgen.*

*Dit land, dat zal de rust niet zijn;
't Is vol van doodse schimmen.
Ik zal uit deze rampwoestijn,
Dan vrolijk opwaarts klimmen.
'k Stap met mijn kruis,
Al zachtken zo naar huis;
Naar onbewolkte kimmen.*

*Ik lach om al des werelds pracht,
Met al haar kostelijkheden.
En die ze nevens mij veracht,
Die lacht ook met mij mede.
'k Zal onder 't kruis,
Al gaande naar mijn huis;
Al zachtken henen treden.*

M. Vlietstra

Daniël. Dan wordt de zaak wel heel duidelijk. Knielend, biddend leven, dat is het grote geheim; en dan niet af en toe. Ik zou zeggen naar mate de verleidingen en de verlokkingen van de wereld groter worden, naar die mate het bidden, het bidden of de Heere doet staande blijven. Zouden we niet meer bidden als er een leeuwenkuil in het verschiep ligt, verdrukking of vervolging?

Gaat u als ouders uw kinderen daarin voor? Zien uw kinderen aan u dat we hier geen blijvende stad hebben, maar dat u zoekt de toekomst? Zien uw kinderen aan u dat er bij u een biddend leven is? Laat toch het liefelijk en dringend vermaan niet ontbreken: "kind, de wereld en zijn begeerlijkheden gaan voorbij. De Heere Jezus heeft open vensters verworven. Buig toch de knieën, en bid om open vensters naar Jeruzalem".

Straks klinken de bazuinen, en daalt het nieuwe Jeruzalem neer. Alle Daniëls verhuizen dan uit Babel, en wonen dan voor eeuwig in de Godstad!

P.v.Zonneveld

BRIEVEN AAN OUDERS (51)

Over wereldgelijkvormigheid ging het aan 't slot van de vorige brief. In verband daarmee zou u kunnen denken dat genoemde kwaal zich alleen openbaart in wat men aantrekt. Dat is niet waar.

Eigenlijk zou ik niet moeten schrijven over Daniël. Zijn ouders worden niet vermeld. Van zijn opvoeding weten we niets. Daarom past het niet in het kader van de brieven aan u. toch wil ik het hebben over Daniël. Want u als ouders moet weten wat het geheim is van het overeind blijven in de grote wereld en in de zuigkracht van die wereld.

Daniël is een van de weggevoerden uit Juda naar Babel. U weet dat hij het voedsel van Babel afwees. Later werd hij geworpen in de kuil der leeuwen, omdat hij gewend was zijn knieën te buigen voor de Heere. Het geheim van zijn staande blijven zat in dat vertrek met die open vensters, vensters die uitzagen naar Jeruzalem, en dat Daniël driemaal daags voor die open vensters neerknielde voor zijn God en Koning. Die plek kon hij niet missen. Ouders, zullen uw kinderen niet

wereldgelijkvormig worden dan gaat 't er allereerst om of ze open vensters naar het hemelse Jeruzalem hebben. Zoals we geboren zijn, zitten die vensters potdicht, en de ramen naar de wereld staan wagenwijd open. Wereldgelijkvormig leven wil niet anders zeggen dan leven naar het beginsel van de wereld; en dat is uiteindelijk leven zonder God en zonder toekomst. Hoe noodzakelijk is ook in het leven van uw kinderen het werk van de Heilige Geest. Door de Geest gaan de vensters naar de wereld dicht, en die naar het hemelse Jeruzalem open. Welk een toekomst is er dan! Doch in de tweede plaats gaat het ook om het steeds weer knielen voor die open vensters.

Er komt wat af vandaag op onze kinderen. Satan, de briesende leeuw gaat rond zoekende wie hij zou kunnen verslinden. Hoe kunnen onze kinderen alleen staande blijven? Door wat traditie? Door wat uiterlijke vormen? Hoe wint satan en de wereld, waarvan hij de overste is, het niet? Dat geheim zit alleen in het knielen voor open vensters. Kijkt u maar naar

De Acta van de generale synode 2004 zijn 'van de pers gerold'. Met het raadplegen van deze Acta komt men niet alleen de besluiten van de gehouden synode aan de weet, maar kan men ook de achtergronden van deze besluiten achterhalen. Zodoende kunnen de besluiten 'kleur krijgen'; men denke aan de besluiten rond de samenwerking met andere kerken, de ruimte voor zendingsgemeenten enz. In de Acta is te lezen wat de afgevaardigden besloten hebben; daarnaast vindt men er korte weergaven van de discussies ter synode, rapporten van deputaatschappen, instructies enz. Nieuw is dat naast de gedrukte uitgave er een cd-rom beschikbaar is van het geheel, zodat e.e.a. ook digitaal in te zien is.

De Acta zijn verkrijgbaar tegen een prijs van €33,50 voor de gedrukte uitgave, € 7,50 voor de cd-rom en 38,- voor beide, exclusief verzendkosten. U kunt ze bestellen bij het Dienstenbureau van de Chr. Geref. Kerken in Veenendaal, tel. 0318 - 58 23 50, fax 0318 - 58 23 51 of e-mail: lkb@cngk.nl.

ZOMERSCHOOL 2005 - MOSLIMS EN HET EVANGELIE

Wanneer:

Maandag 20 t/m vrijdag 24 juni.

Waar: Voorthuizen

Wat: Vijf dagen van intensieve bezinning, studie en ontmoeting

Met thema's als:

verhouding moslims - christenen

kernbegrippen in bijbel en koran.

moslimvrouwen

de Turkse en Arabische wereld

contextualisatie

Voor wie: Christenen die zich willen bezinnen hoe zij persoonlijk en/of vanuit hun gemeente in Christus' naam iets kunnen betekenen voor moslims

Door wie:

St. Evangelie & Moslims (E&M) en de Arabische Wereld Zending (AWZ)

Kosten: € 235,- inclusief maaltijden en overnachting op basis van 2 of 4 persoonskamers.

Info: AWZ (0228-592020,

e-mail: awz@azbmail.net

APARTE JONGEREN IN BARNEVELD

LJC-jeugdappèl -16 rond het thema 'Apart'

'Jullie zijn echt apart omdat jullie een bijzondere God hebben. God heeft je apart gezet, een verbond met je gemaakt.' Zo'n negenhonderd jongeren zijn zaterdag 2 april bij elkaar op het LJC-jeugdappèl -16 rond het thema 'Apart'. 'Bij de doop heeft God gezegd: Ik wil jouw God zijn.'

Tien minuten voor aanvang zijn alle beschikbare plaatsen in de Barneveldse Veluwehal bezet, maar nog altijd komen er groepen jongeren binnen. Zo'n grote opkomst had de organisatie niet verwacht. In aller ijl wordt een extra tribune met 200 plaatsen uitgeschoven, die ook in een mum van tijd volstroomt. Terwijl er af en toe nog een jeugdclub binnendruppelt, is de voorzitter van de voorbereidingscommissie, Alex de Bruijn, vast begonnen de dag te openen met een korte verklaring van het thema.

'Jullie zijn aparte jongeren. Niet in de zin dat jullie een beetje vreemd zijn of dat de rest niet aan jullie kan tippen,

maar omdat jullie een bijzondere God hebben. Hij heeft je bij je naam geroepen, een verbond met je gemaakt.' 'Apart', dat gaat over de doop.

De Bruijn merkt op dat God wil dat je Hem lastig valt met de doop, dat de doop beantwoord wordt. 'Als je schuilt achter het Lam, ben je pas écht apart.'

Aan de hand van tien stellingen denken de jongeren eerst zelf na over het thema. 'Ik ben blij dat ik gedoopt ben.' Vrijwel iedereen steekt een wit papiertje omhoog ten teken dat men het eens is met de stelling. 'Ik heb het gevoel dat ik aan een onkerkelijk vriendje goed de doop kan uitleggen.' Dat wordt lastiger: ongeveer tweederde van de zaal kleurt zwart, oneens. 'Luister dus extra goed vanmorgen', adviseert De Bruijn. Ook de stelling 'Apart zijn, dat vind ik moeilijk' levert een gevarieerd beeld op. 'Het is soms wel moeilijk ervoor uit te komen dat je gedoopt bent', licht een meisje haar keuze voor 'wit' toe.

De video 'Waardevol' gaat over een jongen die bij zijn geboorte van een suikeroom een cheque heeft gekregen ter waarde van 500 euro, die ingewisseld kan worden bij de bank. Er gaan echter heel wat jaren overheen voordat dit daadwerkelijk gebeurt: de hoofdpersoon laat de cheque jarenlang rondslingeren, probeert er bij de speelgoedwinkel een racebaan van te kopen en wordt zelfs bijna beroofd van de cheque. Pas na lange tijd gaat hij naar de bank en krijgt zijn 500 euro.

Ds. L.A. den Butter knoopt in zijn toespraak aan bij de video. 'Bij de doop heb jij een cheque gekregen, waarop staat: God is je Vader, Hij wil je zonden vergeven door de Heere Jezus en de Heilige Geest wil jou een nieuw hart geven. Wat ben je bijzonder, apart, als je zo'n cheque hebt meegerekregen.'

Den Butter begint zijn toespraak met het verhaal van Luther die telkens wanneer hij met God en zichzelf in de knoop zat naar de muur van zijn studeerkamer keek, waar hij in grote letters had opgeschreven: 'Ik ben gedoopt'.

'Dat was een houvast voor hem. Maar wat is daar nu zo apart aan? Een beetje water over je hoofd?' Hij legt uit dat water zowel symbool staat voor leven – denk aan drinken – als dood – denk aan de tsunami. Die twee dingen zitten ook in de doop: je wordt ondergedompeld in het water, dat betekent sterven, maar komt er

ook weer uit: dat is nieuw leven. 'Het gaat in de doop om rein worden, nieuw worden', aldus de predikant uit Culemborg.

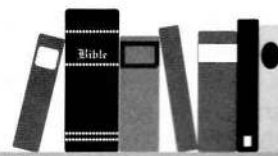
'Met de doop klopte God op je hart en gaf daarmee aan dat Hij wil dat je leven onder gezag zou staan van de drie-enige God. Het is een teken en zegel van het verbond dat Hij met jou opgericht heeft. Probeer je eens in te denken hoe apart dat is: een band tussen God en jou, dat Hij je alles wil geven wat je nodig hebt.' Met de doop ben je niet zalig, aldus Den Butter, maar het is je wel beloofd. Er is schuldbelijdenis en bekering nodig, een persoonlijk antwoord op het verbond dat God sloot.

Prof. Velema onderstreept dit aan het eind van de morgen ook. 'Het is net als wanneer thuis je vader of moeder roept, dan is het normaal dat je antwoord geeft. Het gaat erom dat je zegt: ja Heere, ik heb het begrepen, gevoeld, beleefd wat U bedoelde met de doop.'

De hoogleraar noemt het 'echt apart dat je leven mag met de de Heere Jezus in je hart. Dat de Heilige Geest in je woont. Ik ben het ook wel eens kwijt geweest, maar het geweldige is dat God zegt: Ik hou je vast, je leven door, je leven lang, Ik zal voor je zorgen.'

Als het goed is ben je op weg naar het Vaderhuis, zegt Velema. 'Misschien zeg je: maar ik heb nog een leven voor me: ga onder Gods zegen. Ik kan je zeggen: bij Jezus ben je in goede handen.'

Mark Wallet

BOEKBESPREKINGEN

Thomas Boston, *De ware rust*, 70 blz., € 7,20, ISBN 90-331-1868-8, Uitgeverij Den Hertog, Houten.

Boston werd op 17 maart 1676 geboren in Duns (Schotland) en kwam op jonge leeftijd onder de prediking van Henry Erskine (vader van Ralph en Ebenezer) tot bekering. Eerst heeft hij de gemeente van Simprin gediend (tot 1707), daarna stond hij tot zijn overlijden (op 20 mei 1737) in Ettrick. Boston is vooral bekend door zijn boeken "De viervoudige staat" en

Appartementen voor 55+-ers bij de SGZZH

Binnen onze serviceflats Avondrust en Rehoboth te Rotterdam zijn comfortabele 2-en 3 kamer appartementen te huur. In de serviceflats wordt thuiszorg geboden door Agathos Thuiszorg. Deze zorg sluit goed aan bij onze Christelijke identiteit. Voor bezichtiging en nadere informatie kunt u bellen met familie A. van der Giessen (Avondrust 010-4829026) of mevrouw G. van Rijs (Rehoboth 010-4209806).

Zij staan u graag te woord!

Voor info bel:

0341 - 425 712
of
0416 - 692 787

**Reformatische Vereniging van
Ongewild Kinderloze Echtparen**

Vakantie op Texel

Rust en ruimte, in eigen sfeer, alle jaargetijden

Kom op vakantie in onze (luxe en vrijstaande) bungalows.

**Last minute korting:
10% korting voor april**

Deelweken mogelijk.

Welkom!

Nieuwe brochure: bel 0222 31 83 91

"Het kromme in het levenslot." Het boekje wat nu besproken wordt is uit het Engels vertaald door N.A. Eikelenboom. In de Engelse uitgave van de werken van Thomas Boston vinden we de twee vertaalde preken in deel II, op. 15-27 en deel V, p. 281-298. Het is verschenen in de serie 'Licht op de kandelaar.' De eerste preek handelt over Romeinen 5:1 en 2 en is getiteld 'Het geluk van Gods kinderen.' De tweede preek gaat over Hebr. 4:3 en draagt als titel 'De ware rust.' Het boekje doorlezend hebben vele goede, leerzame zaken ons getroffen. Zo lasen we op blz. 22 en 23 over het bewaren van de vrede in het geweten het volgende: "De vrede wordt in standgehouden door het bewaren van een vast en blijvend voornemen van het hart om de weg van de plicht te volgen en zich ten koste van alles afzijdig te houden van de zonde (Hand. 11:23)."De vrede wordt instandgehouden doordat men een leven leidt in afhankelijkheid van de Heere, om het licht van het leven te krijgen, leiding en ondersteuning (Spr. 3:6; Gal. 2:20). Dat zal een mens voor aanmatiging bewaren, en hem ervan weerhouden iets met een twijfelend geweten te doen - wat iemands vrede spoedig zal verstoren. De vrede wordt instandgehouden door waakzaamheid tegen de zonde, de valstrikken en de verzoeking (1 Kor. 10:12). Iemand die wil dat zijn vrede bestendig wordt, moet op zijn hoede zijn; anders zal die vrede in deze boze wereld spoedig worden verstoord. De vrede wordt instandgehouden door een strikte en heilige levenswandel, overeenkomstig het Evangelie, in alle bekende plichten, voor God en mensen (Gal. 6:16). Wie het aandurft een ervan te omzeilen, raak de vrede spoedig kwijt. De vrede wordt instandgehouden door het telkens vernieuwen van ons geloof en onze bekering, om de zonden waarin we vallen uit te zuiveren.

B. Stam, U alleen U loven wij, berijmde Psalmen uitgelegd voor kinderen, 211 blz., € 14,50, Uitgeverij Den Hertog, Houten, ISBN 90-331-1869-6.

In dit boek worden 100 bekende psalmverzen uit de berijming van 1773 uitgelegd voor kinderen van af ongeveer 8 jaar. De auteur studeerde onderwijskunde en is directeur van de reformatische basisschool 'Rehoboth' in Geldermalsen. In wil beginnen met enkele kritische opmerkingen. Bij het doorlezen van het boek trof ik viermaal een voltooid deelwoord aan dat dient te eindigen op een d maar dat verkeerd gespeld is met een t. Jammer van deze en andere spelfoutjes. Een inhoudelijke fout is dat tot zevenmaal toe van de tempel wordt gesproken als het gaat over David. In zijn tijd was er nog geen tempel, maar stond er de tabernakel. Als er te zijner tijd een tweede druk komt, kan dit verbeterd worden. Ik schrijf over een tweede druk omdat ik de inhoud van het boek heel bruikbaar vindt om aan kinderen in de school of in de thuissituatie de besproken verzen uit de berijming van 1773 duidelijk te maken. Moeilijke woorden worden uitgelegd en er wordt in gegaan op de betekenis van elk besproken vers. We willen dit boek dan ook aanbevelen. Het is een goede zaak over de inhoud van de Psalmen na te denken. Wanneer we de Psalmen zingen dienen we ons af te vragen: 'Wat zingen wij eigenlijk en hoe zingen wij de Psalmen?' De Heere geve dat de Psalmen niet alleen met de mond maar ook met het hart gezongen mogen worden.

't Boekendal

Winkelcentrum Urkerhard
Nagel 48, 8321 RG Urk

Tel: 0527 - 682110 Fax 0527 - 688668

**Boeken & Bijbels
CD's en Bladmuziek
Schoolartikelen
Kadoartikelen
Kopieerservice
Wenskaarten**

Verzending door heel Nederland

Bescherm joodse kinderen tegen terreur!

**De christelijke stichting
"Vrienden van het Cheider"**

- Zorgt voor beveiliging van de joods-orthodoxe school "het Cheider" in Amsterdam
- Keert zich tegen antisemitisme en terreur
- Helpt joodse kinderen

**Maak uw gift over op Giro 419925 Bank 65.30.14.643
t.n.v. Vrienden van het Cheider- Veenendaal**
Zie ook onze website www.heidervrienden.nl

De Stichting
Stéphanos heeft tot
doel:

Het verzorgen van
zendingswerk in Afrika
en het verlenen van
hulp aan
weeskinderen in
Malawi.

Hierbij is de Bijbel en
de Drie Formulieren
van Enigheid het
uitgangspunt.

STÉPHANOS

Ondersteun

de verkondiging van Gods woord in Afrika
en help de weeskinderen in Malawi!

**Maak uw gift over op
banknr. 33.53.07.450**

of giro nr. 199504 t.n.v. Stéphanos te Harskamp o.v.v. Verkondiging in Afrika.

Voor verder informatie: Stéphanos, Postbus 34, 7950 AA Staphorst,
tel. 0522 - 464428, jw.akster@filternet.nl

Helpt u mee?

**Ik
heb
geen
mens...**

Ontmoeting biedt,
op basis van christelijke
naastenliefde,
professionele hulp
aan dak- en thuislozen,
uitgaande van de
behoeften en mogelijk-
heden van de cliënt

Een vader en moeder die,
om welke reden dan ook,
niet voor hem konden zorgen.
Groot geworden.
Het huis uitgegaan.
Een eigen leven gaan leiden.
Verslaafd geraakt.
Dakloos geworden.
Geen thuis hebben.
Geen mens hebben...
Dat is het leven van Ferdi.

Onderzoek wijst uit dat het aantal dak- en
thuislozen groeit. In grote steden zoals
Rotterdam en Utrecht, maar ook middel-
grote plaatsen als Vlissingen, Zierikzee,
Tiel, Harderwijk en Leiden.
Ontmoeting wil daarom het werk uitbrei-
den, om zo meer dak- en thuislozen te
kunnen helpen. We hebben daarvoor ook
uw steun nodig. Voor maar een paar euro
per maand kunt u mensen als Ferdi hel-
pen. Word daarom begunstiger van
Ontmoeting.

Meld u aan via onze website
(www.ontmoeting.org)
of neem telefonisch contact met ons op.

Stichting Ontmoeting
Postbus 263
3990 GB Houten
T: 030 - 635 40 90
F: 030 - 635 40 99
info@ontmoeting.org

Ontmoeting

Eén telefoontje...

...en u bereikt het brede thuiszorgpakket van
Agathos Thuiszorg: ■ Huishoudelijke verzorging
■ Lichamelijke verzorging ■ Verpleging
■ Psychosociale zorg ■ BKG Kraamzorg
Heeft u een zorgvraag? Bel 010 264 07 77.

Agathos
THUISZORG

Wormerhoek 14g - Postbus 151 - 2900 AD Capelle aan den IJssel
Tel: 010 264 07 77 - Fax: 010 264 07 79
E-mail: info@agathos-thuiszorg.nl
Website: www.agathos-thuiszorg.nl

Thuiszorg met een eigen kleur